

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

26 NOIEMBRIE 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 48 (720) † ANUL XIV

CINSTIREA PĂRINȚILOR

† *Duminica a 30-a după Pogorârea Sfântului Duh*

Dacă vrei să fii fericit, cinstește-ți părinții. Pe lume, de orice poți face rost, afară de mama și de tata. Lucrurile materiale se duc, se distrug și se uită, însă dragostea unui părinte este eternă. Sfânta Evanghelie ne îndeamnă la împlinirea și respectarea poruncilor, printre care se numără și cinstirea părinților. Atunci când iubești pe cineva, îl și cinstești. Porunca cinstirii față de părinți este pusă între poruncile care-L privesc pe Dumnezeu și poruncile care-l privesc pe aproapele. În primul rând Îl iubim pe Dumnezeu, în al doilea rând, iubim părinții, prin care Dumnezeu ne-a adus în această lume și apoi ceilalți oameni. Suntem în această lume pentru că a vrut

Dumnezeu să fim, dar suntem în această lume pentru că avem niște părinți sau am avut părinți. Porunca este necondiționată. Nu se spune că să-i cinstești dacă sunt vrednici de

cinstire și să nu-i cinstești dacă nu-s vrednici de cinstire. Este necondiționată: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”. S-ar putea întâmpla ca unii să nu fie mulțumiți cu părinții care-i au. Din pricina părinților. Și cu toate acestea porunca rămâne: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”. Este și o făgăduință legată de această poruncă: „Ca să trăiești bine și mulți ani pe pământ”. Sfântul apostol Pavel redă porunca a cincea cu cuvintele: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ” (Efeseni 6, 2-3). Potrivit Sfintei Scripturi, fericirea este darul lui Dumnezeu făcut celui care își respectă părinții. De aceea, cinstirea părinților devine baza pentru primirea fericirii. Trebuie să ne cinstim părinții pentru că sunt unici. Între miliardele de oameni care trăiesc pe planeta Pământ, există doi oameni din a căror carne și sânge ne tragem și noi. Sunt cei care ne-au dat viața, ne-au iubit din prima clipă, apoi când am crescut, au încercat să ne ofere o educație, să ne formăm caracterul, să ne învețe să facem deosebirea între bine și rău. Nu mai există nicăieri doi oameni ca părinții noștri; ei sunt unici. Părinții noștri rămân părinții noștri indiferent de evoluția noastră socială, intelectuală sau materială. Ei sunt izvorul vieții, al bunăstării noastre, atât fizice cât și intelectuale. Oricât de departe vom merge pe drumul vieții, locul de unde am plecat rămâne mereu același: casa părintească. Deși Dumnezeu este dătătorul vieții, nu →

trebuie să pierdem din vedere că părinții noștri ne-au născut și ne-au crescut. Faptul că părinții ne-au născut și ne-au crescut, ne îndatorează la ei respecta pentru totdeauna. Părinții sunt investiți cu autoritate de la Dumnezeu peste copii. În ordinea divină, Creatorul a delegat părinților autoritate peste copiii lor. În baza acestui statut, părinții sunt responsabili pentru copiii lor, iar copiii au datoria să-și cinstească părinții. Din această cauză, necinstirea părinților este necinstire a lui Dumnezeu însuși. Îndatoririle unui copil față de părinți sunt următoarele: respectul cuvenit, ascultarea cuvenită și ocrotirea cuvenită. Fiecare părinte are dreptul să fie respectat. Chiar dacă părintele nu-și îndeplinește cel mai bine menirea de părinte, el tot trebuie respectat. Un părinte nu trebuie respectat, în primul rând, pentru ceea ce face, ci pentru ceea ce este. Este cu totul nepotrivit ca cineva să își jignească părinții, să le întoarcă înapoi vorba, să îi batjocorească sau să îi umilească. Creștinii își respectă părinții, iar noi suntem creștini. Să-ți cinstești tatăl și mama înseamnă să fii respectuos în cuvânt și în acțiune și să ai o atitudine interioară de considerație pentru poziția lor. „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta Îi place Domnului” (Coloseni 3, 20). Cerințele și sfaturile unui părinte trebuie urmate întocmai. „Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările mamei tale!” (Pilde 1, 8). Un fiu bun și înțelept va dovedi ascultare de părinți. După învățătura creștină, ascultarea de părinți este unul din secretele bunăstării și ale fericirii. Față de părinți trebuie să ne arătăm recunoscători. Efortul și suferința părinților pentru copii trebuie să își găsească răsplătirea. Cu trecerea anilor, părinții noștri vor îmbătrâni și se vor șubrezi. Atunci (dar și acum) vor avea nevoie de recunoștința și ocrotirea noastră. Abandonarea părinților în vârstă este un mare păcat. Copiii sunt datori să răsplătească ostenele părinților. Chiar dacă un părinte a eșuat în misiunea de părinte, copilul nu este justificat să eșueze în misiunea de copil. Prin urmare, se cere să cinstim și pe acei părinți care nu au fost părinți prea buni. Copiii văd întotdeauna în părinți trecutul, iar părinții văd în copii viitorul. Să reflectăm și să ne gândim. Să fim viitorul pe care părinții noștri merită să-l aibă. Să reușim prin faptele, gesturile și cuvintele noastre să le mulțumim părinților noștri îndeajuns pentru tot ceea ce au făcut pentru noi. Să le oferim suficient respect și suficientă iubire pentru munca lor de o viață, pentru dragostea și devotamentul lor cu care ne-au crescut. Cinstirea naște cinstire. Dumnezeu nu-i va cinsti pe cei care nu ascultă porunca Sa de a-și cinsti părinții. Dacă dorim să-L mulțumim pe Dumnezeu și să fim binecuvântați, trebuie să ne cinstim părinții. Cinstirea părinților nu este un lucru ușor, nu este întotdeauna distractiv și cu siguranță că nu-l putem face prin puterea noastră. Astfel, cinstirea devine o cale sigură către scopul nostru în viață, adică preamărirea lui Dumnezeu în veci.

† † † *Procedează astfel încât fapta să țină locul cuvântului și vorbește astfel încât cuvântul să țină locul faptei.* † † †

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care sunt faptele milosteniei trupești?

Răspuns: Hrănirea celui flămând, care, din pricina sărăciei și neputinței, nu se poate hrăni prin munca proprie; adăparea celui însetat, care, din lipsă sau slăbiciune, nu-și poate alina setea; îmbrăcarea celui gol, adică a celui care, din cauza lipsei, nu are haine pentru acoperirea trupului; cercetarea celor în necazuri și nevoi; pentru ajutorarea lor; cercetarea celor bolnavi. Această poruncă se împlinește mai întâi prin cuvintele mângâietoare și compătimitoare; al doilea, sfătuindu-i să sufere cu răbdare nenorocirea, fără cârtire, ci cu binecuvântare, și făcându-i să înțeleagă că suferința este îngăduită spre încercare, întărire și ispășire; al treilea, îndemnându-i și ajutându-i să se spovedească și să se împărtășească și să primească Taina Sfântului Maslu; al patrulea, învățându-i să nu cadă în credința deșartă a celor ce voiesc să-și câștige sănătatea cu farmece și felurite înșelăciuni diavolești, ci să-și pună încrederea și nădejdea numai în mila lui Dumnezeu și în leacurile sfătuite de medici. Iar când acești bolnavi sunt lipsiți sau fără ajutorare, să-i ajutăm cu tot ce au nevoie: bani, medicamente, priveghere și altele. Găzduirea călătorilor, mai ales a bolnavilor și a celor lipsiți de mijloace materiale, făcând aceasta cu bucurie; îngroparea săracilor și a celor pe care nu are cine sa-i îngroape, dăruind cele trebuitoare pentru înmormântarea lor creștinească. Dacă moare o rudă sau un prieten, această datorie se împlinește prin petrecerea mortului până la groapă, cu rugăciuni și acte de milostenie pentru sufletul răposatului și cuvinte de mângâiere pentru cei rămași în viață. Neîndeplinirea acestor fapte față de semenii închide porțile fericirii cerești și aduce osânda veșnică (Matei 25, 41-46).

Întrebare: Care sunt faptele milosteniei sufletești?

Răspuns: Întoarcerea celor rătăciți la calea adevărului și a celor păcătoși la calea virtuții, dar cu duhul blândeții și al înțelepciunii, spre a-i feri atât de păcatul deznădejdiei, cât și de cel al prea marii încrederi în îndurarea lui Dumnezeu. Însemnătatea acestei fapte o arată Sfântul Apostol Iacov, când zice: „Frații mei, dacă vreunul va rătăci de la adevăr și-l va întoarce cineva, să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate” (Iacov 5, 19-20). Învățarea celor neștiutori și nepricepuți (Fapte 8, 31); sfătuirea celor ce au trebuință (1 Tesaloniceni 5, 11-15). Trebuință de sfat bun și dat la vreme au cei cu o viață păcătoasă, cei în nevoie și strâmtorare, sau cei a căror viață și cinste sunt în primejdie. Rugăciunea către Dumnezeu pentru aproapele nostru (Iacov 5,16). Mângâierea celor întristați (1 Tesaloniceni 5, 14), din pricina bolilor, a păcatelor sau a nenorocirilor de tot felul. Nerăzburarea pentru răul făcut de alții, ci răsplătirea răului cu binele (Matei 5, 44; Romani 12, 19). Iertarea greșelilor săvârșite de alții față de noi înșine, nu numai o dată, ci „de șaptezeci de ori câte șapte”, cum spune Mântuitorul (Matei 18, 22). Că virtutea milosteniei este cât se poate de prețuită, se vede lămurit din cuvintele Mântuitorului despre judecata de apoi, în care milostenia este aceea pentru care vom fi mai ales răsplătiți (Matei 25, 32-46). (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 29 noiembrie	14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Spovedanie Vecernie cu litie
Joi 30 noiembrie	7 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea morților
Vineri 1 decembrie	14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Spovedanie Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 2 decembrie	7 ⁰⁰ 14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților Spovedanie Vecernie
Duminică 3 decembrie	7 ⁰⁰ 11 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Invidiosul

Un țăran avea douăsprezece găște grase, iar vecinul lui - una singură, murdară și slăbănoagă. „Doamne”, s-a indignat vecinul, „unde este dreptatea? Cum de îngădui așa ceva?” - și a auzit glas de Sus: „De acum vei avea și tu douăsprezece găște”. „Nu”, a întors vorba omul, „mai bine fă să aibă și vecinul tot una”.

Invidia

Într-un salon de spital cu două locuri zăceau doi oameni bolnavi fără speranță, pe paturi identice, în condiții identice. Singura diferență era aceea că unul se putea uita pe fereastră, iar celălalt - nu; în schimb, lângă acesta din urmă era butonul care alerta asistenta de gardă. A trecut vremea, anotimp după anotimp... Cel care zăcea lângă fereastră îi povestea vecinului tot ce vedea: ploaie, zăpadă, soare, pomii ba acoperiți cu „dantelă” pufoasă de zăpadă, ba acoperiți cu ceață ușoară de primăvară, ba împodobiți cu strai de verdeață sau cu cel galben-purpuriu, de rămas-bun, al toamnei... Odată, bolnavului de la fereastră i s-a făcut rău noaptea. L-a rugat pe celălalt să cheme asistenta, însă vecinul, înrăit, nu l-a ascultat, și nefericitul a murit. În ziua următoare, în cameră a fost adus alt pacient. „Veteranul” s-a folosit de prilej și a rugat să fie mutat la fereastră. Atunci a văzut, în sfârșit, că... fereastra dă spre un perete cenușiu, care ascundea restul lumii de afară. A tăcut ce a tăcut, după care i-a zis noului vecin: „Dacă o să mi se facă rău noaptea, să nu chemi asistenta”.

Păzitorul

La cateheză părintele observă un copil care nu îndrăznea să intre.
- De ce nu intri?, îl întreabă părintele.
- Știi, mi-e teamă că o să-mi fure cineva bicicleta.
- Nu-ți fă probleme, are grijă Dumnezeu de ea, replică părintele.
Copii au ajuns la lecția despre Dumnezeu. Părintele făcea acum o verificare voind să știe dacă acești copii își mai amintesc ceva din lecția trecută. Mulți dădeau răspunsuri bune, demonstrând că nu sunt chiar în zadar orele de catehism. Părintele puse o nouă întrebare:
- Copii, am înțeles cine este Dumnezeu, dar unde este el?
În biserică se făcu liniște; copiii se gândeau. Unul ridică mâna.
- Eu știu, spuse el hotărât. Dumnezeu este afară, îmi păzește bicicleta.

Păcate

La ora de religie, profesorul întreabă:
- Copii, ce trebuie să faceți mai întâi de toate, pentru ca Dumnezeu să vă ierte păcatele?
- Domnule profesor, răspuse un elev, mai întâi trebuie să facem păcate.

PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCPOST: RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.

